

[Stærmose.]

markerer den endelige Sejr i U. S. A. over den amerikanske Isolationisme. Det er meget nemt at følge den amerikanske udenrigspolitiske Udvikling under denne Krig og saa paapege, at San Francisco-Pagten er Resultatet af Roosevelts store Kamp for at faa det amerikanske Folk til at erkende, at Verden er een, til at erkende, at ogsaa det store amerikanske Folk har Forpligtelser over for den øvrige Verden. Alle, som er skeptiske over for Muligheden af, at De Forenede Nationer kan komme til at betyde noget i Efterkrigstidens Verden, alle, som overfører den Skepsis, der omgav Folkeforbundet i dets sidste Leveaar, til den nye Organisation, bør erindre, at De Forenede Nationer ved denne Ændring i det amerikanske Folks Indstilling har vundet sin første store Sejr, en Sejr, som er afgørende for, at De Forenede Nationer kan faa Betydning i Fremtiden.

Ellers er det jo rigtigt at gøre op, som det saa tit er gjort, at San Francisco-Pagten hviler paa den Realitet, at det er de store Nationer der er afgørende for Verdens Skæbne, og dette fører igen til en Del Eftertænkning vedrørende de smaa Nationers fremtidige Stilling. Her er det ganske klart, at det, som de smaa Nationer maa samle sig om, og maa samvirke om, er at holde Rets-tanken levende, at skabe Respekt i vor Verden for Retten ogsaa paa det mellemfolkelige Omraade. Og her er der ogsaa noget opløftende i at vide, at det store amerikanske Demokrati nu er med til at gøre dette Arbejde for at skabe Respekt for Retten.

Jeg vil gerne indføje den Bemærkning, at den Bevægelse for en stærkere, mere aktiv Deltagelse i politisk Virksomhed fra Kvindernes Side, som vi kender ogsaa herhjemme i vort Land, og som findes ganske tilsvarende ude i de store, frie Lande, er en Bevægelse, som vi ogsaa med Henblik paa de internationale Problemer maa hilse meget varmt velkommen. Det er nemlig saadan, som det er sagt ved saa mange Lejligheder af Mennesker, der tænker vor Verdens Problemer igennem, at vor Kultur har et ensidigt maskulint Præg, og det maa være at haabe, at den politiske Bevægelse, som er i Gang for at aktivere Kvinderne, maa føre til en selvstændig kvindelig Indsats i Politik, og ikke blot føre til en Eftersnakning og en Efterligning af de maskuline Linier, som hidtil har præget Politikken i de store og ret afgørende Spørgsmaal.

Et af de Spørgsmaal, som er mest brændende blandt de øjeblikkelige udenrigske Problemer for Danmark, er Spørgsmaa-

let om Sydslesvig. Jeg skal her afholde mig fra at give en detailleret og almindelig Skildring af den Opfattelse om de sydslesvigske Forhold, som vi har inden for Dansk Samling, og som vi vil oplyse om ved det kommende Valg paa samme Linie, som der bliver oplyst om disse Forhold fra Partiet Venstres og fra Det konservative Folkepartis Side. Men der er et Spørgsmaal, som fremfor alle andre trænger sig paa til øjeblikkelig Stillingtagen og til øjeblikkelig Indsats fra dansk Side, og det er det meget alvorlige Spørgsmaal om Flygtningebosætningen nede i Sydslesvig. Oplysninger, som stadig tilgaar os, gaar ud paa, at der er affattet Bosættelsesplaner, Planer, som staar umiddelbart foran det første Skridt til Virkeliggørelse, og som gaar ud paa, at der skal bosættes permanent ca. 1/2 Million Flygtninge fra Østpreussen og fra Sudeteromraadet. Det er Mennesker fra tyske Grænseomraader af en særlig Støbning, Mennesker fra Europas Urocenter, og det er jo ganske givet, at hvis Bosættelsesplanerne i Sydslesvig faar Lov til at blive gennemført, saa at vi permanent faar mere end en Fordobling af Befolkningen dernede og yderligere faar en Befolkning, der er behersket af disse Indvandrere, ja, saa er det en Trusel ikke alene for det danske Mindretal i Sydslesvig, men det er en Trusel for Fremtiden i Hundreder af Aar for den danske Grænse.

Naar det ærede Medlem Hr. Bomholt hævder, at Grænsen ligger fast, saa er det Ord, som over for denne Situation aldeles intet Virkelighedsindhold har, for Grænsen ligger ikke fast, naar der nede Syd for den bliver bosat 500 000 Mennesker fra de haardeste og mest urolige Grænseomraader, som Europa har kendt. Grænsen ligger ikke fast, naar dette Pres bliver sat ind sydfra. Vi kan saa afvikle overhovedet al indre dansk Grænsediskussion, vi kan se fuldstændig bort fra den. Tilbage bliver den Kendsgerning, at Trykket mod Grænsen sætter ind ved selve denne Flygtningebosætning, som vi nu staar overfor, og som vi fra dansk Side maa gribe haardt og kraftigt ind imod.

Jeg skal ikke her komme med Forslag i Retning af, hvordan disse Indgreb fra dansk Side bør finde Sted, men det, der rent umiddelbart forekommer en indlysende, er dette, at den danske Regering maa nedlægge Protest mod Bosættelsesplanerne hos den britiske Regering og maa erklære, at Sydslesvig med Henblik paa disse Bosættelsesplaner saa ganske afgjort og klart er et dansk Intereseomraade.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de sydslesvigske Spørgsmaal, men blot nævne dette, at vi fra Dansk Samlings Side